

देगं देगं शुकधान्येषु संख्या
ज्ञातुं शक्या नैव ते देवतैस्त्वा ।
अस्मादेवां येषु भोगोपभोगा-
स्तान्यस्माभिर्वाक्रियन्ते कियन्ति ॥

शालयः कलमा रूपा ब्रीहिश्चेष्टा नृपप्रियाः ।
यान्तीतमाश्च विज्ञेयाः केदारः सुकुमारकाः ॥

राजान्नघटिकसितेतरक्तमुख-

स्थलायुगन्धतिरियादिकशालिसंज्ञाः ।

ब्रीहिस्तथेति द्रष्टव्या भुवि शायनाः स्यु-
स्तेषां क्रमेण गुणनामगणं ब्रवीमि ॥

ब्रीहिर्गौरी मधुराशिशिरः पितृहारी कषाणः
स्त्रिभ्यो वृष्यः क्षमिकफहरस्तापरक्तापहृष्टः ।

पुष्टिं दत्ते अमशमनकृद्दीर्घहृष्टं विधत्ते
रुच्योत्तमं जनयति सुदं वातकृन्नेचकोऽन्यः ॥”
इति राजनिर्घण्टः ॥

अपि च ।

“वार्धिकाः काण्डिताः शुक्ला ब्रीह्यश्चर-
पाकिनः ।

कृष्णब्रीहिः पाटलश्च कुकुटाण्डक इत्यपि ॥

शालमुखो जतुमुख इत्याद्या ब्रीहयः स्मृताः ।

कृष्णब्रीहिः स विज्ञेयो यत्कृष्णतुषतखुलाः ॥

पाटलः पाटलापुष्पवर्णको ब्रीहिरुच्यते ।

कुकुटाण्डाकृतब्रीहिः कुकुटाण्डक उच्यते ॥

शालमुखः कृष्णशूकः कृष्णतखुल उच्यते ।

लाजावर्णमुखं तस्य ज्ञेयो जतुमुखस्तु सः ॥

ब्रीहयः कथिताः पाके मधुरा वीर्यतो हिमाः ।

अल्पाभिव्यन्दिनो बहवश्चेष्ठाः षष्टिकेः समाः ॥

कृष्णब्रीहिल्वरस्तेषां तस्मादल्पगुणाः परे ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

तस्य यज्ञोपलं यथा,—

‘यज्ञार्थं तन्तु भूतानां भक्ष्यमित्येव वै श्रुतिः ।

दिश्यो भौमस्तथा पैत्रो मानुषो ब्राह्म एव च ॥

एते पञ्च महायज्ञा ब्रह्मणा निर्मिताः पुरा ।

ब्राह्मणानां हितार्थाय इतरेषां च तनुस्त्वाः ॥

इतरेषां तु वर्णानां ब्राह्मणेः कारिताः शुभाः ।

एवं कृत्वा नरो भुक्तास्माद्वरिचि । विशुध्यति ॥

अन्यथा ब्रीहयोऽप्येते एकैके नृगपक्षिणः ।

मन्त्रया दाह्यभोक्तृणां महामांसं तु तत्

स्मृतम् ॥”

इति वाराहे आदिकृतवृत्तान्ताध्यायः ॥

तेन पिष्टप्रियं यथा । मनुः ।

“तिलैर्ब्रीहियवैर्माषैरद्विष्टं लघ्वेन वा ।

दत्तेन मासं प्रीयन्ते विधिवत् पितरो वृणाम् ॥”

ब्रीहिः शरत्पक्षधान्यम् । याज्ञवल्क्यः ।

“हविष्यान्नेन वै मासं पायसेन च वत्सरम् ।

मास्यहारिणकौरभ्रशकुनिच्छागपाघतेः ॥

ऐणरीरववाराहशशैर्मासैर्यथाक्रमम् ।

मासवृद्धाभित्यजन्ति दत्तेनेह पितामहाः ॥”

हरिष्यान्नेन शालिब्रीह्यन्नेन । इति । अमा-

वास्यास्त्रिंशोऽष्टका माघी प्रौष्ठपदार्द्धं कृष्णत्रयो-

दशी ब्रीहियवपाकौ च ।

“एतांस्तु आह्नकालान् वै नित्यानाह प्रजां-

पतिः ।

आहुमेतेष्वकुर्वाणो नरकं प्रतिपद्यते ॥”

इति विष्णुवचनं नवान्नागमआहुस्यैव ब्रीहि-

यवोभयप्राप्तिविषयकत्वेन विधायकं यैश्चादि-

धान्यवृक्षासाय । शालिधान्यस्तु तु प्राप्तिः ।

“शरदसन्तथोः केचित् नवयज्ञं प्रचक्षते ।

धान्यपाकवशादप्ये श्यामाको वनिनः स्मृतः ॥”

इति हस्त्योमपरिशिष्टे ब्रीह्यप्राप्ता नवशस्त्रेष्टौ-

शालिविधानात् यज्ञतुल्यान्यात् आहुतेऽपि तथा

कल्पनात् । इति च आहुतत्त्वम् ॥ * ॥ नवान्न-

आह्नकालो यथा । विष्णुः । अमावस्यास्त्रिंशो-

ऽष्टकास्त्रिंशोऽन्यष्टका माघी प्रौष्ठपदार्द्धं कृष्ण-

त्रयोदशी ब्रीहियवपाकौ च ।

“एतांस्तु आह्नकालान् वै नित्यानाह प्रजापतिः ।

आहुमेतेष्वकुर्वाणो नरकं प्रतिपद्यते ॥

ब्रीहिपाके च कर्त्तव्यं यवपाके च पार्थिव ।

न तावाद्यौ महाराज विना आह्नं कथञ्चन ॥”

इति मलमासतत्त्वम् ॥

तेन यागकरणं यथा,—

ब्रीहिभिर्यजेत यवैर्यजेत इति श्रूयते ॥ तत्र

“ब्रीहिप्रयोगे प्रतीतयवप्रामाण्यपरिमाणः ।

अप्रतीतयवप्रामाण्यकल्पनम् ॥” इत्येकादशी-

तत्त्वम् ॥ * ॥ ब्रीह्यप्राप्तौ शालिधान्येन कर्म-

करणं यथा,—

“यद्योक्तवस्त्वस्यत्तौ ग्राह्यं तदनुकारि यत् ।

यवानामिव गोधूमा ब्रीहौणामिव शालयः ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

ब्रीहिकः, त्रि, (ब्रीहिरस्यास्तीति । ब्रीहि +

“ब्रीह्यादिभ्यश्च ।” ५ । २ । ११६ । इति ठन् ।)

धान्यविशिष्टः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

ब्रीहिकाश्चनः, पुं, (ब्रीहिः काश्चनमिव । अभि-

धानात् पुंस्त्वम् ।) मस्तरः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

ब्रीहिपण्णी, स्त्री, (ब्रीहिः पण्णमिव पण्णमस्याः ।

डीष् ।) शालपण्णी । इति राजनिर्घण्टः ॥

ब्रीहिभेदः, पुं, (ब्रीहिर्भेदः ।) धान्यविशेषः ।

चिना इति ख्यातः । तत्पर्यायः । अनुः २ ।

इत्यमरः ॥

ब्रीहिमयः, पुं, (ब्रीहिः पुरोडाशः । ब्रीहि + “ब्रीहिः

पुरोडाशे ।” ४ । ३ । १४८ । इति मयट् ।)

ब्रीहिनर्मितपुरोडाशः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

(ब्रीह्यात्मके । त्रि । यथा, महाभारते । १३ ।

११५ । ५६ ।

“श्रूयते हि पुरा कल्पे वृणां ब्रीहिमयः पशुः ।

येनायजन्त यन्वानः पुरयलोकपरायणाः ॥”)

ब्रीहिराजकः, पुं, (ब्रीहीनां राजा । टच् समसे ।

ततः कन् ।) कङ्कधान्यम् । चीनकधान्यम् ।

इति मेदिनी ॥

ब्रीहिश्चेष्टः, पुं, (ब्रीहियुश्चेष्टः) शालिधान्यम् ।

इति राजनिर्घण्टः ॥

ब्रीही, [न] त्रि, (ब्रीहिरस्यास्तीति । ब्रीहि +

“ब्रीह्यादिभ्यश्च ।” ५ । २ । ११६ । इति इनिः ।)

ब्रीह्युक्तत्वेनादि । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

बीलगारं, स्त्री, (ब्रीहीनामगारम् ।) धान्यग्रहम् ।

तत्पर्यायः । कृच्छलः २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

बुड, शि संवृत्तिसंज्ञयोः । मञ्जे । इति कविकल्प-

ह्रमः ॥ (तुदा०-कुटा०-पर०-सक०-अकष-सेट्)

रेफयुक्तः । शि, बुडिति अतुङीत् उत्रोङ् ।

मञ्जो मञ्जनम् । इति दुर्गादासः ॥

बूस, कि वधि । इति कविकल्पह्रमः ॥ (चुरा०-पञ्चे

भा०-सक०-सेट् ।) रेफयुक्तो दीर्घो । कि,

बूसयति बूसति । इति दुर्गादासः ॥

ब्रेहः, त्रि, (ब्रीहिरवयो विकारी वा । ब्रीहि +

“ब्रिह्यादिभ्योऽङ् ।” ४ । ३ । १३६ । इत्यङ् ।)

ब्रीहिनर्मितः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

ब्रेह्यः, त्रि, (ब्रीहीनां भवनं त्रैत्रम् । ब्रीहि +

“ब्रीहिशाल्योर्ङ् ।” ५ । २ । २ । इति ङ् ।)

आयुधान्योपयुक्तभूत्यादिः । इत्यमरः ॥

ब्री, ग गि गतिवृत्त्योः । इति कविकल्पह्रमः ॥

(क्रा०-घ्या०-पर०-सक०-अनिट् ।) अन्तःस्थ-

त्वतोपेधः । गि, विनाति । व्रीनः व्रीनिः ।

इति दुर्गादासः ॥